

Sygn. akt IV P 231/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariola Kowalska

Protokolant: stażysta Hanna Serbista

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2016r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa Z. K.

przeciwko Zespołowi (...) w M.

o zapłatę nagrody jubileuszowej

I. zasądza od pozwanego Zespołu (...) w M. na rzecz powódki Z. K. kwotę 11.520,18 zł (jedenaście tysięcy pięćset dwadzieścia złotych 18/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 05 października 2015r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części oddala powództwo;

III. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 4.248,61 zł (cztery tysiące dwieście czterdzieści osiem złotych 61/100);

IV. zasądza od pozwanego Zespołu (...) w M. na rzecz powódki Z. K. kwotę 1.817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

V. nakazuje pobrać od pozwanego Zespołu (...) w M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 630,00 zł (sześćset trzydzieści złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów sądowych, w tym kwotę 576,00 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych 001/00) tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu.

Sygn. akt IV P 231/15

UZASADNIENIE

Powódka Z. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Zespołu (...) w M. kwoty 11.520,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 października 2013r. do dnia zapłaty tytułem wypłaty nagrody jubileuszowej wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powódki podał, że powódka jest zatrudniona u pozwanego od dnia 01 października 1978r. na stanowisku nauczyciela na czas nieokreślony. Przez cały okres swojej pracy powódka otrzymywała nagrody jubileuszowe. Jednakże przy ustaleniu ostatniej nagrody jubileuszowej (40-lecie) podważony został jej staż pracy, od którego zależała wysokość nagrody, albowiem nie uwzględniono dodatkowych lat pracy powódki w gospodarstwie rolnym rodziców (od 16 roku życia). W piśmie z dnia 01 października 2013r. skierowanym do powódki, pozwany błędnie wskazał, iż z dniem 01 października 2013r. powódka osiągnęła 35-letni staż pracy, a nagroda jubileuszowa została jej wypłacona z tego tytułu w 2010r. Ponadto pozwany powziął wątpliwości co do

zasadności zaliczenia do stażu pracowniczego powódki pracy w gospodarstwie rodziców. Dalej pełnomocnik powódki wskazał, że w dniu 28 maja 2015r. zwrócił się do pozwanego o wypłatę nagrody jubileuszowej dla powódki z tytułu 40-letniego stażu pracy w wysokości równowartości 250% miesięcznego wynagrodzenia. Pozwany pismem z dnia 02 czerwca 2015r. wskazał, iż podejmie decyzję po przesłaniu stosownych dokumentów, tj. umowy dzierżawy, w oparciu o którą gospodarstwo rolne zostało przekazane powódce i jej mężowi. Mimo przesłania pozwanemu dokumentów wskazujących na objęcie gospodarstwa przez powódkę i jej małżonka, pozwany odmówił wypłaty nagrody jubileuszowej wskazując, iż powódka nie przedłożyła dokumentów potwierdzających objęcie i prowadzenie gospodarstwa rolnego. Powołując się na art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy, zgodnie z którym pracownikowi wlicza się do tego stażu, przypadające przed dniem 01 stycznia 1983r. okresy pracy po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców lub teściów, poprzedzające objęcie tego gospodarstwa i rozpoczęcie jego prowadzenia osobiście lub wraz ze współmałżonkiem, pełnomocnik powódki podniósł, że ww. przesłanki zostały spełnione i wykazane przez powódkę. Powódka w okresie od czerwca 1973r. do września 1981r. pracowała w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez jej rodziców i zostało to wskazane przez nią w oświadczeniu z dn. 30.05.2007r. Powódka po ukończeniu 16 roku życia pomagała swojemu ojcu A. C. w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, a po zawarciu przez nią związku małżeńskiego w dniu 15 sierpnia 1981r. i przeprowadzce jej męża z T. do M., we wrześniu 1981r. gospodarstwo to zostało przekazane powódce i jej mężowi. Objęcie zaś przez nich w posiadanie gospodarstwa rolnego nastąpiło w oparciu o umowę dzierżawy (posiadanie zależne). Powódka wspólnie z mężem prowadziła gospodarstwo od września 1981r. do października 1990r., co potwierdzają chociażby nakazy płatnicze z 1988r., 1989r., z I poł. 1990r., w których mąż powódki W. K. (1) jest wpisany obok właściciela gospodarstwa – (...), a w nakazie z 1989r. widnieje jako użytkownik tego gospodarstwa. Poza tym z decyzji w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 1988 oraz 1989, adresowanych do W. K. (1), jednoznacznie wynika, iż był on podatnikiem co najmniej od 1985 roku. Dalej pełnomocnik powódki wskazał, iż w/w ustawa nie łączy prowadzenia gospodarstwa rolnego z prawem własności tego gospodarstwa. Jak wskazał bowiem Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 16 stycznia 1996r. (I PZP 36/95) można prowadzić gospodarstwo będąc właścicielem, posiadaczem samoistnym lub posiadaczem zależnym. Przepis art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o wliczaniu okresów pracy nie zawiera warunku, aby rodzice lub teściowie byli właścicielami gospodarstwa objętego następnie przez ich dzieci, lecz aby je jedynie prowadzili. Skoro przekazywane gospodarstwo nie musi być własnością rodziców lub teściów, to tym samym nie można rozumieć objęcia tego gospodarstwa przez dzieci wyłącznie jako nabycia własności. Podobne stanowisko zajął Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dn. 05 października 2001r., (...) SA (...) w którym wskazano, iż przez prowadzenie gospodarstwa rolnego należy rozumieć samodzielną lub przy pomocy innych osób (osób bliskich, pracowników najemnych) faktyczną pracę w gospodarstwie rolnym wykonywaną na własny rachunek w charakterze właściciela bądź posiadacza w rozumieniu art. 336 kodeksu cywilnego. Nie ulega wątpliwości, iż prowadzenie przez powódkę wspólnie z mężem gospodarstwa rolnego nosiło cechy posiadania zależnego (umowa dzierżawy). W 1978r. powódka rozpoczęła pracę jako nauczycielka, co nie przeszkadzało jej w jednoczesnym pomaganiu rodzicom w pracy na roli, a później po zawarciu związku małżeńskiego i po przeprowadzce męża z T. do M., w objęciu i prowadzeniu gospodarstwa ojca wspólnie z mężem na podstawie dzierżawy. W świetle powyższego oraz z uwagi na treść art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990r. o wliczaniu okresów pracy... zasadnym jest więc wliczenie do lat stażu pracy powódki spornego okresu pracy.

Swoje stanowisko powódka podtrzymywała w toku dalszego postępowania przed Sądem.

Pozwany Zespół (...) w M. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego wskazał, że pozwany w dalszym ciągu podtrzymuje stanowisko, że powódka nie wykazała aby objęła, a następnie prowadziła gospodarstwo rolne sama lub z mężem. Tylko w razie kumulatywnego spełnienia przesłanek wskazanych w art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy, tj. objęcia gospodarstwa i rozpoczęcia jego prowadzenia, poprzedzająca tę czynność praca w tym gospodarstwie, podlega wliczeniu do pracowniczego stażu pracy.

Okresy pracy w gospodarstwie – bez jego objęcia i rozpoczęcia prowadzenia – nie podlegają takiemu wliczeniu (wyrok SN z dnia 11 czerwca 1997r., I PKN 200/97). Jak wynika z załączonej do akt sprawy korespondencji, strona pozwana konsekwentnie domagała się od powódki przedstawienia wiarygodnego i wystarczającego dowodu na powoływaną przez powódkę okoliczność dzierżawy przez nią i jej męża gospodarstwa rolnego rodziców. Jednakże powódka nie przedstawiła ani dokumentu dzierżawy, choć sama potwierdziła, że taka umowa została spisana, ani żadnych dokumentów potwierdzających dokonywanie przez powódkę i jej męża płatności czynszu dzierżawnego. Natomiast nakazy płatnicze z 1988, 1989 oraz 1990 roku pozwalają wyłącznie na stwierdzenie, że we wskazanych latach p. A. C. był podatnikiem podatku rolnego. Z kolei decyzja w sprawie wymiaru łącznego zobowiązania pieniężnego i dołączony wykaz nieruchomości podatnika z 1995r. stanowi o tym, że mąż powódki był od co najmniej 1985r. podatnikiem podatku od nieruchomości. W wykazie nieruchomości wskazano budynki mieszalne podlegające ubezpieczeniu ustawowemu, nie wykazano jednak jakichkolwiek gruntów rolnych. Ponadto pełnomocnik pozwanego zwrócił uwagę na fakt, że złożona do pozwu „Umowa wstępna” z dn. 31 stycznia 1990r. potwierdza i potęguje istniejące wątpliwości, co do objęcia i prowadzenia przez powódkę i jej męża gospodarstwa. Dokument ten, niezależnie od dość mało czytelnej treści, nie wspomina o dzierżawie na jaką powołuje się powódka, strona powodowa nie powoływała się wcześniej na istnienie tego dokumentu. Poza tym powódka nie wskazywała, aby umowa dzierżawy z lat 80 – tych była umową terminową lub by zaszyły jakiegokolwiek okoliczności, które spowodowałyby jej ustanie. Faktycznie więc umowa ta potwierdza tylko przypuszczenie, że powódka oraz jej mąż przed 31 stycznia 1990r. żadnej umowy dzierżawy nie zawierali.

Swoje stanowisko pozwany podtrzymywał do zakończenia postępowania przed Sądem I instancji.

Na rozprawie w dniu 05 kwietnia 2016r. pełnomocnik pozwanego wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych (k. 97 akt nagranie od 00:49:41 do 00:55:02).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka Z. K. od dnia 01 października 1978r. została mianowana do odwołania nauczycielem Państwowego Przedszkola nr (...) w M., które później zmieniło nazwę na: Miejskie Przedszkole (...) nr 3 w M., Miejskie Przedszkole (...) nr 3 im. J. B. w M.. W 2008 roku powódka otrzymała nagrodę jubileuszową za 30 lat pracy, a w 2010 roku nagrodę jubileuszową za 35 lat pracy. W oparciu o zeznania świadków: A. K., J. N. potwierdzone przez (...) Oddział w P. Inspektorat w M., do stażu pracy powódki, uprawniającego do nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy został zaliczony wówczas okres pracy powódki od 16 roku życia w gospodarstwie rolnym rodziców.

(dowód: akta osobowe powódki cz. B – akt nominacji k. 1, pismo z dn. 22.09.2008r. k. 141, pismo z dn. 24.09.2010r. k. 177, zeznania świadka k. 176, zeznania świadka k. 175, zeznania powódki k. 73-74, k. 95 nagranie od 00:20:20 do 00:29:32)

Z dniem 01 września 2012r. uchwałą nr XVII/168/2012 Rady Miasta M. z dnia 24 kwietnia 2012r. został powołany Zespół (...) w M., w skład którego weszły: Szkoła Podstawowa nr (...) im. Z. M. w M. oraz Miejskie Przedszkole (...) nr 3 im. J. B. w M.. Powódka z dniem 01 września 2012r. stała się nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania w Zespole (...) w M.. W dniu 28 maja 2015r. pełnomocnik powódki wystąpił do pozwanego z wnioskiem o wypłatę nagrody jubileuszowej dla powódki z tytułu 40-letniego stażu pracy w wysokości równoważności 250% miesięcznego wynagrodzenia. Pismem z dnia 02 czerwca 2015r. pozwany wskazał, iż podejmie decyzję po przesłaniu stosownych dokumentów, tj. umowy dzierżawy, w oparciu o którą gospodarstwo rolne zostało przekazane powódce i jej mężowi W. K. (1). W odpowiedzi pełnomocnik powódki podał, że powódka nie dysponuje umową dzierżawy w oparciu, o którą wspólnie z mężem objęła gospodarstwo rolne od swojego ojca A. C., lecz dysponuje innymi dokumentami, z których wynika, że jej mąż regularnie uiszczał daniny publiczne związane z prowadzeniem gospodarstwa. Dlatego pełnomocnik powódki przedłożył pozwanemu nakazy płatnicze z 1988r., 1989r. oraz 1990r., w których mąż powódki W. K. (1) był wpisany obok właściciela gospodarstwa – (...), a w nakazie z 1989r. widniał jako użytkownik gospodarstwa oraz decyzję w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 1988 oraz 1989, adresowane do W. K. (1), z których wynikało, iż był on podatnikiem co najmniej od 1985 roku. Mimo przesłania pozwanemu tych

dokumentów, pozwany odmówił wypłaty nagrody jubileuszowej wskazując, iż powódka nie przedłożyła dokumentów potwierdzających objęcie i prowadzenie gospodarstwa rolnego.

(dowód: akta osobowe powódki cz. B – pismo z dn. 03.09.2012r. k. 194, pismo z dn. 03.09.2012r. k. 195, wniosek o wypłatę nagrody jubileuszowej z dn. 28.05.2015r. k. 214 i k. 8 akt sprawy, pismo z dn. 02.06.2015r. k. 215 i k. 9 akt sprawy, pismo z dn. 08.06.2015r. k. 10 akt sprawy, odpowiedź na wniosek z dn. 18.06.2015r. k. 11 akt sprawy, nakaz płatniczy na rok 1988 k. 20, nakaz płatniczy na rok 1989 k. 21, nakaz płatniczy na rok 1990 k. 22, decyzja w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 1988 k. 23, decyzja w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 1989 k. 24, zeznania powódki k. 73-74, k. 95, nagranie od 00:20:20 do 00:29:32, zeznania pozwanej – w jego imieniu dyrektor placówki E. B. k. 96, nagranie od 00:29:32 do 00:45:06)

Powódka po ukończeniu 16 roku życia i przed dniem 1 stycznia 1983r. pomagała rodzicom w prowadzeniu gospodarstwa rolnego, a po śmierci matki, która zmarła w dniu 25 kwietnia 1980r. ojcu. Było to gospodarstwo o wielkości 0,81 ha wraz z budynkami i szklarniami, w którym uprawiano warzywa i kwiaty, głównie róże. Razem z rodzeństwem powódka zbierała plony, pielęła, podlewała i czyściła kwiaty, sadziła sadzonki. Po zawarciu przez powódkę w dniu 15 sierpnia 1981r. związku małżeńskiego i przeprowadzeniu się jej męża z T. do M., ojciec powódki z uwagi na to, że jej młodszy brat był niepełnoletni, wydzierżawił powódce i jej mężowi W. K. (1) gospodarstwo, a sam zajął się prowadzeniem kwaciarni. We wrześniu 1981r. została zawarta pomiędzy nimi pisemna umowa. Nie ustalali w niej żadnych warunków dzierżawy. Na podstawie tej umowy mąż powódki został użytkownikiem gospodarstwa. Przez cały okres trwania umowy mąż powódki nie płacił czynszu dzierżawnego. We wrześniu 1981r. zawarł ze Spółdzielnią (...) w M. umowę kontraktacji na okres 5 lat, a także stał się jej członkiem. Po przejściu gospodarstwa przez 5 lat nie płacił podatków ponieważ korzystał z obowiązującej wówczas ulgi podatkowej. Po tym okresie płacił wszystkie podatki związane z gospodarstwem. Powódka wraz z mężem W. K. (1) gospodarstwo to prowadzili do 1991 roku. W 1990r. ojciec powódki przekazał gospodarstwo synowi P. C. (1), bratu powódki. Z uwagi na to, że nie skończył on jeszcze szkoły rolniczej, mąż powódki przez okres jeszcze jednego roku na podstawie zawartej z nim umowy prowadził gospodarstwo.

(dowód: umowa wstępna z dn. 31.01.1990r. k. 29, zeznania powódki k. 73-74, k. 95 nagranie od 00:20:20 do 00:29:32, zeznania świadka W. K. k. 75-77, zeznania świadka J. O. k. 77, zeznania świadka J. W. k. 77-78, zeznania świadka P. C. k. 78-79, zeznania świadka A. A. k. 94-95, nagranie od 00:04:57 do 00:17:21)

Powódka nie dysponuje umową dzierżawy na podstawie której wspólnie z mężem prowadziła gospodarstwo rolne swojego ojca A. C..

(dowód: zeznania powódki k. 73-74, k. 95, nagranie od 00:20:20 do 00:29:32, zeznania świadka W. K. k. 75-77)

Wynagrodzenie powódki Z. K. liczone jak ekwiwalent na urlop wypoczynkowy wynosi 4.248,61 zł brutto miesięcznie.

(dowód : zaświadczenie o wynagrodzeniu z dn. 03.11.2015r. k. 46)

Powyższy stan faktyczny Sąd nie był sporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił go na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony, w oparciu o zeznania powódki Z. K., zeznania pozwanego – w jego imieniu dyrektor E. B. (2) oraz zeznania świadków: W. K. (1), J. O. (2), J. W. (2), P. C. (1), A. A. (2).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była tylko kwestia oceny, czy do stażu pracy powódki, niezbędnego do wypłaty nagrody jubileuszowej można zaliczyć pracę powódki od 16 roku życia w gospodarstwie rolnym w sytuacji, gdy nie dysponuje ona umową, w oparciu o którą wspólnie z mężem objęła i prowadziła gospodarstwo rolne swojego ojca A. C., czy objęła ona i prowadziła gospodarstwo rolne. Okoliczność, że ojciec powódki wydzierżawił jej i mężowi gospodarstwo wynikało z zeznań świadków: W. K. (1) – męża powódki oraz P. C. (1) – brata powódki. Okoliczność, że świadkowie ci są osobami najbliższymi dla powódki w ocenie Sądu nie może podważać wiarygodności ich zeznań. O tym że powódka wspólnie z mężem posiadali tytuł prawny do prowadzenia gospodarstwa, świadczą chociażby nakazy płatnicze z 1988r., 1989r. oraz z I poł. 1990r., w których mąż powódki W. K. (1) był wpisany obok właściciela

gospodarstwa – (...), a w nakazie z 1989r. widnieje jako użytkownik tego gospodarstwa. Również z decyzji w sprawie łącznego zobowiązania pieniężnego za rok 1988 oraz 1989, adresowanych do W. K. (1), jednoznacznie wynika, iż był on podatnikiem podatku od nieruchomości i funduszu miejskiego, co najmniej od 1985 roku. Gdyby tak nie było mąż powódki z pewnością nie mógłby zajmować się produkcją ogrodniczą w gospodarstwie ojca powódki i co za tym idzie nie mógłby zawrzeć umowy kontraktacji ze Spółdzielnią (...) w M., nie korzystałby z ulg podatkowych, nie byłby wymieniany w decyzjach podatkowych, nie płaciłby podatków. Logika faktów wynikających z przedstawionych przez stronę powodową dowodów jest więc taka że świadczy o tym że doszło do objęcia i prowadzenia przez powódkę i jej męża W. K. gospodarstwa rolnego w spornym okresie.

Świadek A. A. (2) w swoich zeznaniach przedstawiła okoliczności związane z zaliczeniem powódce okresu pracy w gospodarstwie rodziców do stażu pracy niezbędnego do wypłaty poprzedniej nagrody jubileuszowej za 35 lat pracy. Jej zeznania były spójne, logiczne, nie kwestionowane przez żadną ze stron.

Świadkowie J. W. (2) i J. O. (2) potwierdzili w swoich zeznaniach, że mąż powódki zawarł umowę kontraktacyjną ze Spółdzielnią (...) w M., a także zeznali na okoliczność iż powódka i jej mąż wspólnie prowadzili i pracowali w gospodarstwie rolnym należącym do ojca powódki. Zeznania tych świadków były spójne i logiczne. Sąd nie widzi podstaw by kwestionować ich wiarygodność, świadkowie ci nie mieli żadnego interesu w tym by zeznawać na korzyść powódki.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako udowodnione podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1990r. o wliczaniu okresów pracy w indywidualnym gospodarstwie rolnym do pracowniczego stażu pracy (Dz. U nr 54, poz. 310) pracownikowi wlicza się do tego stażu, przypadające przed dniem 01 stycznia 1983r. okresy pracy po ukończeniu 16 roku życia w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców lub teściów, poprzedzające objęcie tego gospodarstwa i rozpoczęcie jego prowadzenia osobiście lub wraz ze współmałżonkiem.

Kwestia dotycząca tytułu prawnego, na podstawie którego należy objąć gospodarstwo rolne w oparciu o omawiany przepis była przedmiotem rozważań zarówno Sądu Najwyższego jak i Naczelnego Sądu Administracyjnego. W orzeczeniach tych wykładnia przepisu art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy doprowadziła do przyjęcia stanowiska, że chodzi tu o pracę wykonywaną w gospodarstwie rolnym na własny rachunek w charakterze właściciela lub posiadacza w rozumieniu art. 336 k.c. Zgodnie z tym przepisem posiadaczem rzeczy jest zarówno ten, który nią faktycznie włada jak właściciel (posiadacz samoistny), jak i ten, kto nią faktycznie włada jak użytkownik, zastawnik, najemca, dzierżawca lub mający inne prawo, z którym łączy się określone władztwo nad rzeczą (posiadacz zależny) (por. wyrok NSA z 5 października 2001 r. (...) SA (...), a także uchwała SN z dnia 16 stycznia 1996r. I PZP 36/95, OSNP z 1996r, nr 13, poz. 181). W przywołanej uchwale Sąd Najwyższy wywiódł, że ustawa z dnia 20 lipca 1990 r. nie nawiązuje do prawa własności gospodarstwa rolnego. Przepisy art. 1 ust. 1 pkt 1 i art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy posługują się pojęciem „prowadzenie gospodarstwa rolnego”. Prowadzenie tego gospodarstwa nie musi być powiązane z jego własnością. Można prowadzić gospodarstwo rolne będąc właścicielem, posiadaczem samoistnym lub posiadaczem zależnym. Przepis art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy nie zawiera warunku, aby rodzice lub teściowie byli właścicielami gospodarstwa objętego następnie przez ich dzieci, lecz jedynie, aby je prowadzili. Skoro przekazywane gospodarstwo nie musi być własnością rodziców lub teściów, to tym samym nie można rozumieć objęcia tego gospodarstwa przez dzieci wyłącznie jako nabycia własności. Stwierdził także, że cel ustawy wskazany jest w jej tytule przez użycie w nim zwrotu o wliczaniu „okresów pracy”. Praca jest rozumiana w tym przypadku szeroko, obejmuje bowiem także prowadzenie gospodarstwa rolnego, a nie tylko wykonywanie w nim pracy podporządkowanej. Także z tego względu nie jest właściwe nawiązywanie przy jej wykładni do stosunków własnościowych. Gdyby zamierzano ograniczyć stosowanie tej ustawy wyłącznie do właścicieli gospodarstw rolnych i ich dzieci, to zostałyby umieszczone w niej stosowne zastrzeżenia.

Jak zaś wynika z poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, powódka po ukończeniu 16 roku życia i przed 1 stycznia 1983 r. pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców, a następnie wspólnie z mężem objęła i prowadziła to gospodarstwo rolne. Okoliczność, że nie zachowała się umowa, na podstawie której wspólnie z mężem objęła i prowadziła gospodarstwo rolne swojego ojca A. C., w ocenie Sądu nie może pozbawiać powódki prawa do zaliczenia do jej stażu pracy, okresu pracy powódki od 16 roku życia w gospodarstwie rolnym, który został przez nią w toku procesu udowodniony. Należy także podnieść że czynsz dzierżawny nie musi być płatny w pieniądzu, może być także zastrzeżony w innego rodzaju świadczeniach, co wynika z uregulowania umowy dzierżawy w Kodeksie Cywilnym. Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powódki Z. K. kwotę 11.520,18 zł tytułem nagrody jubileuszowej wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 października 2015r. do dnia zapłaty.

Podstawę prawną dla określenia terminu naliczania odsetek od zasądzonej kwoty stanowił art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W niniejszej sprawie strona powodowa domagała się zasądzenia odsetek za opóźnienie od dnia 01 października 2013r. do dnia zapłaty. Żądanie to nie było jednak zasadne bowiem nie można przyjąć że po stronie pozwanej zobowiązanie do wypłaty nagrody jubileuszowej powstało z chwilą wystąpienia przez powódkę z wnioskiem o jego wypłatę. Pozwany negował uprawnienie powódki do otrzymania nagrody, nie naliczył jej, w związku z tym Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od daty wniesienia powództwa, tj. od dnia 05 października 2015r. (data nadania pozwu w placówce pocztowej) do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie Sąd roszczenie powódki o zapłatę odsetek oddalił.

Na podstawie art. 477² k.p.c. Sąd z urzędu nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi zasądzającemu do kwoty 4.248,61 zł, o czym orzekł w punkcie III wyroku. Zgodnie z powołanym przepisem rygor ten nadaje się obligatoryjnie z urzędu wyrokowi zasądzającemu należność pracownika z zakresu prawa pracy do wysokości pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia za pracę.

Wobec faktu, że powódka wygrała sprawę, a była reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika należy jej się zgodnie z art. 98 k.p.c. zwrot kosztów procesu do których zalicza się wynagrodzenie jednakże nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Sąd zasądził więc od pozwanego Zespołu (...) w M. na rzecz powódki wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 złotych, na podstawie § 11 ust. 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490) oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Stosownie do treści art. 97 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167 poz. 1398 ze zm.) w toku postępowania w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia pracownika wydatki obciążające pracownika ponosi tymczasowo Skarb Państwa. Sąd pracy w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji rozstrzyga o tych wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113 tejże ustawy, z tymże obciążenie pracownika tymi wydatkami może nastąpić w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Kosztami sądowymi których strona nie miała obowiązku uiścić Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Powódka wygrała sprawę w całości, wobec czego na podstawie art. 98 k.p.c w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać od pozwanego Zespołu (...) w M. nieuiszczoną przez powódkę opłatę sądową od pozwu ustaloną stosownie do wartości przedmiotu sporu w wysokości 576,00 złotych, od której uiszczenia była ona zwolniona na mocy art. 96 ust. 1 pkt 4 w/w ustawy oraz kwotę 54,00 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa (koszt stawienia świadka na rozprawę).

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji wyroku.